

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010129
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2017:7717010129.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce - samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.7.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

V u z n á v a s a v i n n ý m

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák.

p r e t o ž e

ako otec mal. M. mal. TF. je v zmysle Zákona o rodine povinný prispievať na výživu svojich detí, pričom rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/173/2011 zo dňa 13.2.2012 tak, že na výživu detí má prispievať sumou 50,- EUR pre každé dieťa vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky BU. Túto svoju vyživovaciu povinnosť si v okrese Michalovce a inde úmyselne neplní, čím tak za obdobie od 1.6.2016 doposiaľ, okrem mesiaca júl 2016, kedy zaplatil čiastku 50,- EUR, dlhuje na výživnom sumu 1.350,-EUR, aj napriek tomu, že bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/ Tr. zák. odsúdený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.6.2015, sp. zn. 3T/80/2015 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podmiennečne prepustený 26.4.2016 na základe rozhodnutia Okresného súdu Prešov, č.k. 1Pp/25/2016 so skúšobnou dobou na 3 roky,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.3.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry v Michalovciach obžalobu na V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný V. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. V rámci svojej výpovede uviedol, že skutočne neposielal peniaze ako výživné na svoje maloleté deti k rukám matky X. a to z dôvodu, že táto mu dlhodobo neumožňuje výkon jeho rodičovských práv. K tejto situácii dochádzalo už dávnejšie a to ešte pred samotným rozhodnutím súdu o uložení vyživovacej povinnosti. Svoje konanie sám vníma ako nutnú obranu a týmto chce poukázať aj na porušovanie základných práv maloletých detí ku ktorému dochádza od 20.7.2011. Vzhľadom na porušované práva maloletých detí sa obžalovaný snažil matku opakovane kontaktovať telefonicky, e-mailom, cestou úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ako aj podávaním návrhov v civilnom konaní. Takýmto spôsobom opakovane poukazoval na porušovanie nielen jeho povinností ako otca maloletých detí, ale aj na samotné porušovanie práv maloletých detí. Týmto chcel zistiť, či osoba, ktorá má v starostlivosti maloleté deti, nie je pod vplyvom iných osôb, keďže mu sústavne bráni v styku s maloletými deťmi. Porušovanie svojich práv vidí obžalovaný najmä v tom, že nemôže plnohodnotne vplývať na výchovu a rast svojich detí, nemôže spolurozhodovať o tom, či a kam pôjdu do škôlky, k lekárovi a podobne. V závere svojej výpovedi obžalovaný dodal, že rodičovskú dohodu v rámci ktorej bola dohodnutá výška výživného a upravený styk s deťmi nepodpísal dobrovoľne a k jej podpisu bol v podstate donútený a to vplyvom okolností, ktoré sa okolo neho v tom čase odohrávali, najmä tým, že mu boli deti odňaté bez súdneho rozhodnutia a nemal možnosť sa s nimi nijako kontaktovať.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Z., ktorý uviedol, že styk obžalovaného s deťmi bol tomuto umožňovaný až dovtedy, pokiaľ sa nezačal správať zvlášťne. Na stretnutia prichádzal opitý, rozbil dvere na vchode ako aj byte, kde z tohto dôvodu sa ho deti začali báť. Rovnako sa ho bojí aj matka maloletých detí, pretože už v minulosti ju obžalovaný škrtil, pred vchodom bytovky, čo si všimli aj susedia, ktorí kričali na obžalovaného. Čo sa týka platenia výživného obžalovaný podľa vedomostí svedka zaplatil sumu 150,-€ a následne ďalších 30,-€, iné výživné nezaplatil. V súčasnosti medzi obžalovaným a deťmi k styku nedochádza, nakoľko sa deti obžalovaného boja, ak by sa však správal normálne nevidí problém v ich stretávaní.

Napokon bola vypočutá svedkyňa G., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný výživné na maloleté deti od júna roku 2016 neplatil. Po návrate z výkonu trestu zaplatil v máji 2016 spolu iba 10,-€ a následne v mesiaci jún 2016 nezaplatil žiadne výživné, v mesiaci júl zaplatil 150,-€ a od mesiaca august 2016 až doposiaľ neplatí žiadne výživné. O deti sa nijako nezaujíma a nič im nekupuje. V minulosti jej posielal SMS správy, no nie k plateniu výživného, avšak k možnému stretnutiu s ním, „aby sa dali znova dokopy“ a podobne. Čo sa týka stretnutí obžalovaného s deťmi tieto sa uskutočňujú, keďže je súdom určené, kedy má obžalovaný právo stretnúť sa s deťmi. Stretnutia sú však veľmi krátke kvôli tomu, že deti s obžalovaným odmietajú byť. Z tohto dôvodu vznikajú rôzne podania zo strany obžalovaného, ktorý sa preto sťažuje. Naposledy sa stretnutie obžalovaného s maloletými deťmi uskutočnilo ešte pred jeho odchodom do výkonu trestu. Po návrate z výkonu trestu sa stretnutia znova uskutočnili, avšak nie v rozsahu určenom súdom a to pre obavu detí z obžalovaného. Uvedený strach detí trvá od času, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu a pramení najmä z toho, že obžalovaný fyzicky svedkyňu napádal a rovnako napádal psychicky aj maloleté deti.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/173/2011, rodnými listami maloletých detí, potvrdením o návšteve školy, správami úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, geodetického a kartografického ústavu, Okresného úradu Vranov nad Topľou, Sociálnej poisťovne Vranov nad Topľou a Michalovce, správou Psychiatrickej nemocnice Michalovce. Rovnako súd oboznámil odpis registra trestov obžalovaného, správu o povesti obžalovaného, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/11/2011 ako aj elektronické písomné podania obžalovaného.

Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/173/2011 zo dňa 13.2.2012 je zrejmé, že manželstvo X. bolo rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu v rámci ktorej zveril maloleté deti M. do osobnej starostlivosti matky, kde otca V. zaviazal k plateniu výživného v sume 50,-€ na každé z maloletých detí mesačne, pričom tento je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý týždeň v mesiaci v pondelok, utorok a stredu od 10.00 h do 12.00 h za prítomnosti matky. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.3.2012.

Z rodných listov maloletých detí M. je zrejmé, že otcom maloletých detí je obžalovaný V.

Z potvrdení o návšteve školy je zrejmé, že maloleté deti Y. sú školopovinné a navštevujú Základnú školu na ul. Moskovskej 1 v Michalovciach.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou je zrejmé, že obžalovaný V. je v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 27.4.2016 až doposiaľ, kde naposledy bol vyradený z evidencie dňa 15.9.2010 z dôvodu nástupu do zamestnania. Obžalovaný poberá dávku pomoci v hmotnej núdzi, pričom úrad za tohto nevypláca náhradné výživné. Výška dávky v hmotnej núdzi poskytnutá v mesiacoch júl až november 2016 predstavovala sumu 117,40 € mesačne.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce je zrejmé, že obžalovaný zo strany tohto úradu nepoberá žiadnu dávku ani príspevok.

Zo správy úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky je zrejmé, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastníik nehnuteľnosti.

Zo správy Okresného úradu Vranov nad Topľou, odbor živnostenského podnikania je zrejmé, že obžalovaný V. je registrovaný v živnostenskom registri pod č. 713-6974 s tým, že dňa 13.11.2015 bolo v registri zaznamenané pozastavenie prevádzkovania živnosti.

Zo správy Sociálnej poisťovne Michalovce a Vranov nad Topľou je zrejmé, že obžalovaný od 1.6.2016 nepoberá zo strany sociálnej poisťovne žiadne dávky.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Michalovce je zrejmé, že obžalovaný je pacientom psychiatrickej ambulancie pri psychiatrickej nemocnici Michalovce od 24.5.2016 z dôvodu zmiešanej úzkostnej depresívnej poruchy, pričom hospitalizovaný doposiaľ nebol.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/80/2015 zo dňa 17.6.2015 je zrejmé, že obžalovaný V. bol týmto trestným rozkazom uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 , ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10T/11/2011 zo dňa 23.2.2011 je zrejmé, že týmto rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. za čo bol odsúdený k peňažnému trestu vo výmere 250,-€ a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu troch rokov.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, avšak jeho prvé dve odsúdenia boli zahladené, teda na tohto sa hľadí ako na súdne netrestaného. Naposledy bol tento odsúdený Okresným súdom Michalovce vyššie uvedeným trestným rozkazom sp. zn. 3T/80/2015, kde z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 26.4.2016 Okresným súdom Prešov so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov.

Zo správy o povesti z obce Kladzany je zrejmé, že obžalovaný sa v mieste bydliska dlhšiu dobu nezdržiava a vzhľadom k tejto skutočnosti nie je možné podať k jeho osobe charakteristiku.

Z elektronických listinných podaní obžalovaného súd zistil, že tieto podania sa priamo nedotýkali predmetu konania a to plnenia povinnosti platenia výživného zo strany obžalovaného, pričom preukazovali konanie obžalovaného vo vzťahu k domáhaniu sa nápravy pri údajnom porušovaní jeho

rodičovských práv a práv maloletých detí, kde takýmto spôsobom súdu okrem iného predložil aj podanie oznámení o trestnom čine na Generálnu prokuratúru SR, žiadosť o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Michalovciach č. ORP-245/1-VYS-MI-2017 zo dňa 20.4.2017 o odmietnutí trestného oznámenia obžalovaného vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu brania rukojemníka podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. a iné. Rovnako obžalovaný súdu predložil vzájomnú komunikáciu s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny týkajúcu sa psychologickéj intervencie pri realizácii styku otca s deťmi, ako aj oznámenie - odpoveď zo strany komisárky pre deti, F. Taktiež bol súdu predložený návrh obžalovaného na výkon rozhodnutia o styku oprávneného s maloletými deťmi, ktorý bol na tunajší súd podaný 25.5.2016, ako aj správy o výsledku objasňovania priestupku a záznam o odložení vecí spísaný Obvodným úradom Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 13.9.2011, resp. 5.9.2011. Zároveň bol predložený anonymizovaný priestupkový spis vedený voči obžalovanému pod č. ORPZ- MI-OPP3-P-927/2011 a ďalšie listinné dôkazy priamo nesúvisiace s predmetom trestného konania, ktoré súd posúdil ako obranu obžalovaného.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný V. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák. tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a to svoje maloleté deti M., kde taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas a na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Obžalovaný je zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti okrem vlastného doznania sa usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne G. matky maloletých detí, ktorá v rámci svojej výpovede uviedla, že obžalovaný od 1.6.2016 doposiaľ uhradil na výživnom pre svoje maloleté deti M. sumu 150,- €, v mesiaci júl 2016. Mimo tohto obdobia v mesiaci máj 2016 zaplatil sumu 10,-€, kde žiadne iné výživné na svoje maloleté deti neuhradil. Nepriamo obžalovaného usvedčujú aj listinné dôkazy a to rodné listy vyššie uvedených maloletých detí, potvrdenia o návšteve školy a rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/173/2011 z ktorých je zrejmé, že obžalovaný ako otec maloletých detí bol povinný k rukám matky maloletých detí prispievať výživným v sume 50,- € mesačne na každé z maloletých detí. Obžalovaného rovnako usvedčuje nepriamo aj správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou z ktorej je zrejmé, že tento v mesiacoch júl až november 2016, kedy bola táto správa vyhotovená poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40 € mesačne.

Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný si od 1.6.2016 neplní zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich detí M., kde rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/173/2011 zo dňa 13.2.2012, kde mal súdom uloženú povinnosť platiť výživné na maloleté deti v sume 50,-€ mesačne na každé maloleté dieťa do 20-teho dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky Bc. Lucie Zolotovej. Túto zákonnú povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom si neplnil a za obdobie od 1.6.2016 doposiaľ uhradil iba 150,-€, pričom na výživnom dlhuje sumu 1.950,-€.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý síce pripustil, že výživné na svoje maloleté deti neplatí v rozsahu, ktorý mu bol určený súdom z dôvodu, že dochádza k porušovaniu jeho rodičovských práv, ako aj práv samotných maloletých detí, kedy tieto nemajú možnosť stretávať sa s obžalovaným ako otcom a tento nemá možnosť spolupodieľať sa náležitým spôsobom na ich výchove. V tomto smere obžalovaný súdu elektronickou formou predložil značné množstvo listinných podaní, ktoré adresoval rôznym štátnym orgánom, v ktorých poukazuje na porušovanie jeho práv v súvislosti s neumožňovaním mu stretnutí s deťmi a dožaduje sa nápravy tohto stavu, resp. ktorými podáva trestné oznámenia pre podozrenia z rôznych trestných činov týkajúcich sa najmä matky maloletých detí. K tejto obrane a predloženým listinným dôkazom súd považuje za potrebné uviesť, že predložené listinné dôkazy sa priamo netýkajú predmetu trestného konania, prípadne sa tohto týkajú iba veľmi okrajovo. Skutočnosť, že obžalovanému nie je umožňovaný styk s maloletými deťmi, nemôže byť relevantnou skutočnosťou, ktorá by tohto zbavovala zákonnej povinnosti platiť výživné na svoje maloleté deti, ktorá mu vyplýva z ust. § 62 Zákona o rodine, kde rozsah vyživovacej povinnosti bol tomuto určený vyššie uvedeným rozhodnutím súdu. V prípade, ak skutočne dochádza k porušovaniu rodičovských práv obžalovaného, tento sa môže domáhať nápravy tohto stavu zákonným spôsobom v inom konaní pred súdom, prípadne pred inými príslušnými štátnymi orgánmi, ktoré sú oprávnené v tejto veci konať, avšak

ani podanie takýchto návrhov obžalovaného nezbavuje od plnenia si jeho povinnosti hradiť výživné na maloleté deti. Obžalovaný si nemôže podmieňovať plnenie jeho zákonnej povinnosti plnením inej povinnosti vo vzťahu k inej osobe, či dodržiavaním iných jeho rodičovských práv, ktoré mu majú byť údajne upierané.

Z týchto dôvodov, preto obrana obžalovaného nemá podstatný vplyv na posúdenie jeho trestnej zodpovednosti za jeho konanie a neplnenie si vyživovacej povinnosti, preto súd o vine obžalovaného nemal žiadne pochybnosti. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že ak sa obžalovaný domáha plnenia a dodržiavania jeho rodičovských práv a práv maloletých detí, v prvom rade by to mal byť on, kto bude plniť svoje rodičovské povinnosti a dodržiavať práva svojich maloletých detí, a bude tak plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči nim. Nie je bez povšimnutia aj tá skutočnosť, že obžalovaný výživné neuhrádza úmyselne a to nie z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, ale práve podmieňovaním si plnenia iných práv a povinností najmä zo strany matky maloletých detí, čo je právne neakceptovateľné.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd hodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kde žiadnu poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil. Ako priťažujúcu okolnosť súd hodnotil jeho predchádzajúce odsúdenie za rovnakú trestnú činnosť, preto pri prevahe priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest uložil na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. Takto uložený trest je podľa názoru súdu plne primeraný, zákonný a spravodlivý, kde postačí na nápravu obžalovaného, aby si tento uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal. Okrem individuálnej prevencie tento trest zabezpečí aj generálnu prevenciu, keďže podľa názoru súdu bude dostatočne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti a týchto odradiť od prípadného páchania obdobnej trestnej činnosti. Pri ukladaní trestu súd taktiež zohľadnil aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.6.2015 sp. zn. 3T/80/2015 v trvaní 12 mesiacov z výkonu ktorého bol prepustený dňa 26.4.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.

Zároveň Vás poučujem, že v zmysle ust. 86 písm. a/ Tr. zák., ak obvinený podá odpor a súčasne zaplatí dlžné výživné, súd ho spod obžaloby oslobodí.